

हुतावशिष्टं दद्याच्च भाजनेषु द्विजन्मनां ।
 भाजनालम्भनं कृत्वा दद्याच्चान्नं यथाविधि ॥ ४८ ॥
 यथा सुखं जुषध्वं भोयितिवाच्यमनिष्ठुरं ।
 भुञ्जीरंश्च ततस्तेऽपि तच्चित्ता मौनिनः सुखं ॥ ४९ ॥
 यद्यदिष्टतमं तेषां तत्तदन्नमसत्वरं ।
 अक्रुध्यंश्च नरो दद्यात् सम्भवेन प्रलोभयन् ॥ ५० ॥
 रक्षोग्रांश्च जपेन्मन्त्रांस्तिलैश्च विकिरेन्महीं ।
 सिद्धार्थकैश्च रक्षार्थं आङ्गं हि प्रचुरच्छलं ॥ ५१ ॥
 पुष्टैस्तृप्तैश्च तृप्ताः स्थ तृप्ताः स्म इति वादिभिः ।
 अनुज्ञातो नरस्त्वन्नं प्रकिरेत् भुवि सर्व्वतः ॥ ५२ ॥
 तद्वदाचमनार्थाय दद्यादापः सकृत् सकृत् ।
 अनुज्ञाच्च ततः प्राप्य यतवाक्कायमानसः ॥ ५३ ॥
 सतिलेन ततोऽन्नेन पिण्डान् सव्येन पुञ्चक ।
 पितृनुद्दिश्य दग्धेषु दद्यादुच्छिष्टसन्निधौ ॥ ५४ ॥
 पितृतीर्थेन तोयच्च दद्यात्तेभ्यः समाहितः ।
 पितृनुद्दिश्य यद्भक्त्या यजमानो नृपात्मज ॥ ५५ ॥
 तद्वन्मातामहानाञ्च दत्त्वा पिण्डान् यथाविधि ।
 गन्धमाल्यादिसंयुक्तं दद्यादाचमनं ततः ॥ ५६ ॥
 दत्त्वा च दक्षिणां शक्त्या सुस्वधास्त्विति तान् वदेत् ।
 तैश्च तुष्टैस्तथेत्युक्त्वा वाचयेद्वैश्वदेविकान् ॥ ५७ ॥
 प्रीयन्तामिति भद्रं वो विश्वे देवा इतीरयेन् ।
 तथेति चोक्ते तैर्विप्रैः प्रार्थनीयास्तदाशिषः ॥ ५८ ॥